

MOEDERS HUIS

Toneelspel eenakter

door

LIESBETH RODENBURG

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MOEDERS HUIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LIESBETH RODENBURG** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Herman Veenhuizen

Jannie Veenhuizen-van Dam - zijn vrouw

Wim Veenhuizen

Johan Veenhuizen

Tamara Veenhuizen-Ballegooijen - zijn vrouw

Ellie Schenkels-Veenhuizen

Theo Schenkels - haar man

DECOR:

Huiskamer met eettafel en een aantal stoelen. Er hangen schilderijen en er staan wat snuisterijen op een kast. Er liggen papieren op tafel en in de hoek staat een keukenblokje met een koffiezetapparaat. Aan de andere kant van het podium staat een tweezitbankje. Er staan ook een paar dozen en in een hoek ziet men een rek met kleding. Het is een seniorenwoning die moet worden leeggeruimd omdat moeder is overleden. Naarmate het stuk vordert, wordt het toneel dus steeds leger.

Er klinkt een sleutel die omgedraaid wordt in het slot en Herman en Jannie stappen naar binnen.

Jannie: Ach Herman, wat een bende....

Herman: Ja, ik heb gisteren wel wat kunnen doen, maar het was ook al gauw laat.

Jannie: Wat een gedoe.....

Herman: Ja, dat hebben we geen van allen aan zien komen.

Jannie: Nou ja, je moeder is wel 88 geworden. Dan komt zo'n overlijden ook niet echt rauw op je dak vallen.

Herman: Maar als het komt, komt het toch onverwacht, daar doe je niks aan.

Jannie: En nou zitten wij d'r mee.

Herman: Wim en Johan komen ook en ik geloof dat Ellie ook d'r best ging doen om op tijd te komen.

Jannie: Maar we zullen toch aan moeten poten.

Herman: De huur is tot het einde van de maand betaald, dus we hebben nog twee weken.

Jannie: Vind je het moeilijk om je moeders spullen op te ruimen?

Herman: Nee, dat valt wel mee. *(begint te huilen)*

Jannie: Dat dacht ik wel, ik heb koffie meegenomen en dan nemen we nu eerst maar een bakkie. *(schenkt voor haar en Herman twee kopjes echte koffie in)* Hoe laat komen je broers dan?

Herman: *(is een hele tijd stil)* Ik weet het niet. Het kan wel laat worden zei Wim. Ze moeten natuurlijk toch van een eindje weg komen. Vanavond logeren ze in ieder geval bij Ellie en Theo. Maar ik heb geen idee hoe lang ze blijven en waar ze elke avond gaan eten en wat we allemaal met deze spullen aanmoeten... *(begint opnieuw te huilen)*

Jannie: *(wrijft over zijn rug)* Hier, drink nou eerst je koffie maar op. Ik heb ook koek meegenomen.

Herman: Ik hoef niet....

Jannie: Herman, in een tijd als vandaag heb je koolhydraten nodig. Eet er nou maar een. Een janhagel of een krakeling? *(Herman maakt een gebaar van 'wat kan mij dat schelen')* Nou Herman, laten we nou niet de moed laten zakken. We drinken lekker koffie en dan spreken we even door waar we mee gaan beginnen. Het valt allemaal best wel mee. Toen mijn ouders doodgingen had ik het ook te kwaad, maar ik heb me goed gehouden.

Herman: Dat was heel anders...

Jannie: Nou hoezo? Die waren ook overleden en dat huis was veel groter dan deze bejaardenflat en dat moest ook helemaal worden

leeggeruimd.

Herman: Jullie waren met z'n dertienen...

Jannie: Ja, en dus was het niet makkelijk om al die foto's en aandenkens te verdelen en beet te pakken. Of wel soms?

Herman: Ik weet er niet veel meer van...

Jannie: Nou, ik wel en het was een rotklus. *(ze drinken zwijgend hun koffie op)* En nu moeten we aan de gang. Wat wil jij doen? Die kleren of die kast leeghalen? Deze papieren moeten ook worden uitgezocht, dat zal Johan wel doen, de verzekerings-man. Wim zal die ouwe foto's wel gaan zitten kijken. We zetten hem wel aan het werk hoor Herman, niks niet de hele dag gaan zitten snuffen boven die fotoalbums. En Ellie kan lekker schoonmaken, dus die laten we het rauwe werk wel doen.

Herman: *(pakt een fotoalbum)* Dit is een hele ouwe. Ach nee, hier was ik een jaar of drie, met de kerst en dan kregen we allemaal een eigen kerstbal. Dat was dan ook meteen de enige keer in het jaar dat we nieuwe kleren kregen. De rest kreeg ik doorgeschoven van Wim en Johan, ik had erg weinig te kiezen.

Jannie: Nou, gooi je koffie er niet overheen. Wat zit er in die dozen?

Herman: Daar zit moeder d'r hele verzameling knuffels in. Die beesten keken me zo aan, die heb ik als eerste in een doos gestopt.

Jannie: *(ongelovig)* Twee dozen vol met knuffels?

Herman: Ja, ze heeft er jaren over gedaan om ze te sparen, dus dan kun je wel nagaan.

Jannie: Die kunnen dan toch zo naar het vuil?

Herman: *(schrikt)* Nee, nee, je weet hoe Ellie is, daar moeten we eerst over vergaderen. Moeder heeft alles bloedig bij elkaar gespaard, met zegeltjes, met acties, met bingo, de kermis, krijgertjes....

Jannie: Nou, als ik geweten had dat ik die zooi ook nog eens een keer moest opruimen, had ik haar nooit die olifant cadeau gegeven. Even kijken, zit-ie er ook nog bij? *(haalt een paar knuffelbeesten uit de doos)*

Herman: Tuurlijk, al die beren, olifanten, tijgers, hondjes, katjes, muizen zitten er allemaal in. Vooral heel veel beren...

Jannie: O ja, hier heb ik 'm. Toch wel een geinig ding. Zullen wij die mee naar huis nemen?

Herman: Ja, als we zo gaan beginnen. Voor je het weet zit heel de auto vol met allemaal rotzooi die zo de garage in kan. Nee Jannie, laten we die hele dierentuin maar bij iemand anders in de kofferbak gooien. Wij nemen alleen wat foto's mee en die televisie.

Jannie: Die televisie? We hebben toch al twee breedbeeldtv's?

Herman: Nou, kan me niet schelen wie 'm meeneemt, als het Wim maar

niet is.

Jannie: Nou ja, je broer Wim! Die vind je het aardigst van iedereen.

Herman: Jawel, maar die heeft alles al.

Jannie: Nou ja, behalve een vrouw dan. Verder heeft-ie inderdaad alles al. Ik ben d'r niet jaloers op hoor, ik zou voor geen goud in dat Groningen willen wonen. Altijd koud en nat en dan ook nog moederziel alleen.

Herman: Dat valt wel mee. Wim zit er warmpjes bij met die oudfinse houtkachel en die halve vriendin, dus daar hoeven we geen meelij mee te hebben.

Jannie: Ik zou eerder je broer Johan niks gunnen. Hij en dat stuk schlemiel op hakken hebben nog nooit iets om een ander gegeven.

Herman: (*droogjes*) Nou ja, behalve dan die keer dat Johan en dat stuk schlemiel ons dat geld hebben geleend toen jij de auto total-loss had gereden. Toch?

Jannie: (*begint boos de kopjes op te ruimen*) Ja, laten we het daar gezellig over gaan hebben. Je weet best dat dat niet mijn schuld was. Die auto's voor me stonden ineens allemaal stil....

Herman: Voor het stoplicht....

Jannie: (*driftig*) Dat stoplicht, dat daar heel onduidelijk stond opgesteld. Nou, gaan we het nog beleven vandaag? Als jij die kast leeghaalt, alles kan in dozen. Je moeder d'r boeken kunnen allemaal naar de bibliotheek beneden en al die knuffels gooien we gewoon weg!

Herman: Ik begin wel met deze fotoalbums. Die zijn niet zo moeilijk om te verdelen over vier personen. Moeder maakte voor ons allemaal een eigen album. Vroeger vonden we dat een beetje onzin, maar nu is het toch wel leuk.

Jannie: (*is al met de kleding bezig*) Moeten al die kleren maar gewoon naar het Leger des Heils? (*houdt een kledingstuk omhoog*) Kijk dan, daar doen we toch ook niemand die we kennen meer een plezier mee?

Herman: Wat? Die kleding? Nee, het meeste moet naar de Lions. Daar is Theo lid van en hij belde er gisteren nog over op.

Jannie: De Lions? Wat moeten die mannen van de Lions nou met je moeder d'r kleren?

Herman: (*bladert nog steeds door een fotoalbum*) Ach, kijk nou, Ellie in het badje in de tuin. Wat? Nee, nou, bij de Lions moet er straks veertig man verkleed als vrouw voor een of andere feestavond, daar is het voor.

Jannie: En vind jij dat dan niet erg?

Herman: Nee, hoezo?

Jannie: Nou, daarnet zit je nog te huilen en te piepen en nou geef je

moeders jurken weg voor een verkleedpartij. Dat kan je gek vinden, maar ik vind dat raar.

Herman: Nou Jannie, doe nou eens niet altijd zo moeilijk. We moeten toch iets met die kleren doen?

Jannie: O, mij best, maar dan moet je niet later gaan janken omdat je zus Ellie niet dat paarse vest aan kan met kerst.

Herman: Welk paarse vest?

Jannie: *(met een zucht)* dat is maar een voorbeeld, Herman, je moeder had helemaal geen paars vest, die droeg alleen beige en vaalwit. Neem nou eens niet alles zo letterlijk. Nou, dan stop ik al die kleren wel in zakken en dan zoeken die knapen van de Lions het maar uit met hun travestietenopvoering. *(korte stilte, beiden zijn aan het sorteren)*

Jannie: Wanneer is Theo dan lid geworden van de Lions? Ik vind het zo helemaal niks voor Theo. Ik heb er nooit wat van gehoord.

Herman: Weet ik veel, volgens mij is-ie niet eens echt lid, maar doet-ie klusjes voor die club of zo.

Jannie: O, ik dacht al, dat exclusieve dat is helemaal niks voor Theo. Die houdt helemaal niet van al die kak.

Herman: Ah, de bel, daar zul je ze hebben. *(loopt naar de gang en we horen stemmen op de achtergrond; hij komt even later binnen met broer Wim en zus Ellie en haar man, Theo)* Waar zijn Johan en Tamara dan?

Wim: Tamara moest nog wat regelen voor de kinderen, uniforms voor die school waar ze heen gaan in september of zoiets, maar hang me d'r niet aan op, ik weet het niet zeker. Hallo Jannie, jij hebt vast en zeker koffie meegenomen.

Ellie: *(nu al chagrijnig)* Je had bij ons ook best een kopje koffie kunnen krijgen, Wim, maar dan had ik even koffie moeten gaan halen. Theo en ik drinken geen koffie meer sinds Theo z'n hart. Hallo Jannie, al lekker bezig? Je doet alleen die spullen waar we het over gehad hebben, toch? Eerlijk zullen we alles delen, zeg ik altijd maar. Ik heb wel wat lekkers meegenomen, zelfge-bakken, want we hebben ook wat calorieën nodig voor deze klus. O, je had ook al koekjes, ik dacht dat we afgesproken hadden dat ik iets lekkers mee zou brengen, maar dat geeft niet. Het is hier anders wel een beetje muf, hebben jullie nog geen raam opengezet? Maakt niet uit, doe ik wel even, ik moet tenslotte ook mijn handen laten wapperen. Theo, snuit je neus dan even als je zo verkouden bent, dat gesnotter vind ik geen gehoor. Heb je geen zakdoek, anders nemen we een stukje keukenpapier als dat tenminste nog niet is ingepakt. Nog niet? O nou, ik weet niet hoe lang jullie al bezig zijn. Herman, jij was toch gisteren ook al hier? Wat

heb je dan allemaal gedaan? Ach, nou ja, dat zien we straks wel, dit soort klussen vergt altijd veel tijd....

Wim: *(met een zucht)* Ongelooflijk, jij lult nog steeds vijf kwartier in een uur, dat was ik vergeten.

Herman: Willen jullie eerst maar even koffie? Jan, heb je nog meer koffie?

Jannie: Ik heb twee kannen meegenomen, dus d'r is nog zat.

Ellie: Nee, voor ons niet. Theo, je weet wat de dokter gezegd heeft.

Theo: *(plotseling een beetje opstandig)* Ja El, maar alleen maar macrobiotische thee drinken, daar wordt een mens ook balorig van. Ik wil wel graag een kopje koffie, Jannie. Van een kopje zal ik toch niet meteen omvallen. *(tegen Ellie)* Dan drink ik de rest van de week alleen nog maar goeie dingen. Beloofd!

Ellie: Maar dan zonder suiker, Jannie.

Theo: *(doet zijn mond open om te protesteren, maar bedenkt zich)* Ja, zonder suiker, Jannie, zonder suiker.....

Ellie: Nou, doe mij dan ook maar een kopje koffie, want iets anders had je zeker niet meegenomen, hè? Zal ik de cake even snijden?

Wim: Dan wordt het waarachtig nog gezellig ook. Je zou bijna vergeten waarom we hier bij mekaar zijn.

Jannie: Nou, dat valt wel mee hoor, zo vergeetachtig was ik nog niet. Heeft iedereen nu een bakkie? *(even later zit iedereen aan de koffie en cake)*

Wim: Nou, deze cake is een stuk lekkerder dan die bij de begrafenis. *(niemand weet hier iets op te zeggen, dus zwijgt men)*

Herman: Zijn je kinders weer terug naar huis gegaan, Ellie?

Ellie: Ja, Willemijn ging weer aan de studie en Erwin ging gewoon de nachtdienst weer in. Hij werkt zo hard in dat ziekenhuis, er is ook altijd gebrek aan personeel hoor in de gezondheidszorg, en dan moeten de goeien onder de kwaaien lijden en het valt al niet mee om goed personeel te krijgen. Gelukkig heeft-ie leuke collega's die 'm steunen, anders was het daar echt crisis in het Florisziekenhuis. Alle verpleegsters dragen hem op handen, maar daar zul je Erwin nooit over horen.

Wim: Dat komt misschien omdat-ie homo is.

Ellie: *(zet met een klap haar kopje op tafel)* Wim, Erwin is geen homo, hij is bio! Hij heeft dus nog niet besloten welke kant zijn belangstelling opgaat. Hij heeft een heel brede belangstelling voor mensen en dan valt het niet mee om te kiezen. Ik vond het heel moedig van hem om er op die manier mee voor de dag te komen.

Jannie: Bio?

Theo: Ze bedoelt bi, van bi-seksueel. Dan houd je van mannen en

vrouwen.

Wim: Ja, want met bio, dan hou je van dieren, toch?

Ellie: Ja Wim, en zo kunnen we alles wel belachelijk maken. Ik wist wel dat het zo zou lopen.

Herman: Misschien kunnen we elkaar even met rust laten, mensen, deze klus is al moeilijk genoeg zonder gekissebis.

Theo: (*gemaakt opgewekt*) Zo, en wat voor klus had je voor mij in gedachten, Herman? Ik heb wel zin om de handen uit de mouwen te steken. Die dozen, wat zit daar eigenlijk allemaal in?

Jannie: Knuffels, heel veel knuffels! Ik wilde ze maar gewoon wegdoen, want ik vind het niet meer zo hygiënisch om daar nog kinderen mee te laten kroelen.

Ellie: Daar heeft moeder anders heel lang voor gespaard, Jannie, dat zul jij niet zo begrijpen, omdat je uit zo'n groot gezin komt. Bij jullie thuis had je misschien met z'n twintigen een beer...

Jannie: Wat heeft dat er nou mee te

Herman: (*ook gemaakt opgewekt*) Theo, die knuffels zoeken we wel uit en als jij en Ellie er nog een paar mee naar huis willen nemen, ga je gang. Wim, heb jij nog interesse in een knuffelbeest?

Ellie: (*met venijn*) Denk het niet, Wim heeft al een knuffel in bed. Hoe is het met Winandra?

Wim: (*met een zucht*) Ze heet Wainina en het gaat prima met haar. Maar nogmaals: we zijn alleen maar vrienden!

Ellie: Ja, weet ik veel hoe ze dat in Thailand opvatten, vriendschap. Misschien verwacht ze wel een uitgebreide trouwerij of een bruidsschat of zo. Eet ze wel varkensvlees?

Wim: Wat heeft dat er nou in vredesnaam mee te maken?

Theo: (*wanhopig opgewekt nu*) Ik sorteer die knuffels wel, Herman, en daarna zet ik die kleding voor de Lions wel achterin de auto.

Herman: (*op dezelfde toon*) Best. Ik was al bezig met de fotoalbums. We hebben er allemaal een, dus dat verdeelt lekker snel.

Jannie: Ellie, zullen wij samen de boeken in een doos stoppen voor de bibliotheek beneden?

Ellie: Gaan al die boeken naar beneden? Naar die recreatiezaal? Maar die ouwe mensen lezen toch niet meer? Die kunnen dat toch helemaal niet meer zien?

Herman: Wie weet lezen ze niet meer, maar het staat zo gezellig in die zaal.

Jannie: In ieder geval zijn ze er erg blij mee. Dat zei die mevrouw van de activiteitenbegeleiding ook nog. En ze hebben ook vrijwilligers die vaak voorlezen en die kunnen ook wel eens nieuwe boeken gebruiken.

Ellie: Ze verkopen ze misschien wel door op Marktplaats...

Jannie: Nou, dat geloof ik niet...

Wim: En al doen ze dat. Dat geeft toch niks. Dan verdienen ze er nog een beetje geld aan, dat kunnen ze goed gebruiken, denk ik. En trouwens, wat moeten wij met die boeken?

Theo: *(hij is met de knuffels bezig en haalt nu een konijn uit de doos)*
Ach, kijk nou Ellie, hier is Gozer.

Ellie: *(pakt het konijn aan van haar man)* Gozer? Echt?

Herman: Wie? Wat? Dat konijn?

Ellie: Gozer! Onze Willemijn had 'm gewonnen op de kermis en omdat ze geld van oma had gekregen, vond ze dat oma 'm maar moest hebben. Ik vond het zo lief van haar. *(na een korte stilte)* Dat ma dat beest al die jaren heeft bewaard...

Wim: Nou ja, ze hoefde 'm niet te voeren.

Ellie: De sentimentele waarde, Wim, daar heb ik het over. Zo'n knuffelbeest is nog geen drie stuivers waard, dat weet ik ook wel, maar dan hoef je er nog niet zo lullig over te doen! *(terwijl ze dit zegt, slaat ze met het konijn tegen een stoel om haar woorden kracht bij te zetten)*

Wim: Wat doe ik nou lullig?

Ellie: Alles wat ik zeg maak jij belachelijk!

Wim: Waar komt dit nou opeens weer vandaan?

Herman: *(op sussende toon)* Jongens, laten we nou even verder gaan, hè? We zijn allemaal verdrietig omdat moeders dood is en dit karwei is al moeilijk zat.

Ellie: *(heftig)* Ik vraag me wel eens af of Wim dit allemaal net zo moeilijk vindt als wij.

Wim: Mens, daar ga jij toch zeker niet over, wat ik allemaal moeilijk vind of niet. Ik heb een andere manier om er mee om te gaan, dat is alles. Dat sentimentele geouwehoer....

Ellie: Dat sentimentele geouwehoer zoals jij dat noemt, is anders wel een manier om jezelf te uiten en jou heb ik nog nooit iets horen zeggen waarvan ik dacht dat het waardevol of zinnig was. Zelfs toen pap doodging kwamen er bij jou niks anders uit dan grappen en grollen en geintjes. En dat allemaal zogenaamd om ons op te beuren. Nou, dank je de koekoek, meneer walste zo overal overheen en wij konden de rotzooi opruimen en moeder erbij.

Theo: El, zeg dat nou niet...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto